

[Rilshøj]

bør nå det nordiske gennemsnit. Jeg håber, at vi kan nå den formel, at vi når i hvert fald det norske tal for 1988, som er et stykke over de 100 mio kr., men det kan vi se på under udvalgsarbejdet. Det er det eneste sted, hvor jeg gerne ser en vis justering af tallene i det socialdemokratisk-radikale forslag. Men der er flertal for at yde minimum 100 mio kr., og vi ser altså meget gerne, at vi når op på i hvert fald Norges niveau, som indbyggermæssigt jo dog er et mindre land end Danmark.

I øvrigt er der i Norge og Sverige en meget bred konsensus omkring politikken over for Mellemamerika. Det er lidt mystisk, at vi skal opleve så store konfrontationer her, selv om udenrigsministeren prøver at give indtryk af, at der er enighed, men bagefter viser det sig, at der er dyb uenighed.

I Norge og Sverige er dette ikke et egentligt konfliktemne imellem de to blokke. Der fører man en forholdsvis stabil Mellemamerikapolitik ligesom med hensyn til Sydafrika ud fra den betragtning, at der er tale om en retfærdig sag både ud fra bistandspolitiske og ud fra humanitære grunde.

Jeg skal ikke nærmere kommentere de indvendinger, der kom fra Fremskridtspartiets side. Hvis man har været i udviklingslande og set den dybe fattigdom, kan man komme op til Danmark og næsten betragte vores egne problemer som luksusproblemer. Det er de ikke for de mennesker, der bor i Danmark. At man simpelt hen opprioriterer den danske befolkning en bloc og fuldstændig blæser på den dybe fattigdom mange gange under det danske niveau, der er i Den Tredje Verden, er naturligvis en grovhed, som der dog ikke er flertal for, åbenbart heller ikke i den danske befolkning, hvis man skal tro på de undersøgelser, der er lavet om det.

Når vi stiller det forslag fra SF's side, er det også ud fra den betragtning, at der har været grove forsømmelser med hensyn til vores bistand til Nicaragua. De er veldokumenterede også i de papirer, vi har fået i Udenrigsudvalget, hvor det viser sig, at tallene for Danmarks bistand op til 1987 ligger langt, langt under de andre skandinaviske landes. Og hvis vi igen tager den rullende femårsplan, jeg har nævnt, vil man ikke rette op på det efterslæb, vi har i forhold til de lande, vi sammenligner os med, først og fremmest de nordiske lande. Det er derfor, beslutningsforslaget er nødvendigt.

Vi betragter den politiske udvikling i Mellemamerika med stor alvor, og vi mener ikke, man kan adskille bistandspolitik og udenrigspolitik generelt. Det gør regeringen heller ikke i praksis. Jeg nævnte de eksempler, der var, før.

Jeg mener heller ikke, at man overhovedet med nogen anstændighed fra borgerligt hold kan bruge menneskerettighedsargumentet. I et af nabolandene til Nicaragua, Guatemala, er menneskerettighedssituationen langt, langt værre end i Nicaragua. Og ser vi os rundt omkring i verden, hvordan man fra i hvert fald amerikansk hold har opført sig over for visse tredjeverdenslande, så er der ikke tale om den store indsats for menneskerettighederne. Jeg har nævnt Guatemala. Vi kunne tilføje Chile. Hvad gør man i praksis for at få væltet militærjuntaen, der laver overgreb på menneskerettighederne, der langt, langt overstiger antydningssvis noget, der har været i Nicaragua?

Hvad med Paraguay? Hvad med Filippinerne under Marcos' 20-årige styre? Hvad med Iran under shahen? Mangel på vestlig politik skabte grundlaget for Khomeinys magtovertagelse. Hvad med Sydafrika, hvor man konsekvent går imod sanktioner, medens man indfører dem over for Nicaragua? Hvad med Sydkorea? Og hvad med de internationale finansielle organisationers politik, f.eks. Valutafondens adfærd over for ludfattige tredjeverdenslande?

Man har ikke noget at prale af, når det gælder menneskerettighederne. Vi fra SF's side kan heldigvis kritisere begge supermagter for grove overtrædelser.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 38 (om forøgelse af bistanden til Centralamerika), hr. Hans Hækkerup, har ordet.

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg er glad for den støtte, forslaget har fået fra partier, der udgør et flertal i Folketinget. Det lover jo godt for udvalgsarbejdet.

Jeg vil godt sige til Kristeligt Folkepartis ordfører, som havde en bemærkning om de øvrige centralamerikanske lande, at vi jo netop i vores forslag udtrykkelig nævner de øvrige centralamerikanske lande og lægger vægt på, at bistanden til de lande forøges. Der er altså ingen modsætning i det.